

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac Ex Probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1713

Q. 107. An contritio perfecta vel amor Dei absolutè prædominans
requiratur tanquam pars ad justificationem in Sacramento Pœnitentiæ
causandam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42624

damentum est dicendi Deum ita instituisse ;
ergo.

Obji. SS. Aug. Bern. Hugo à S. Victore dicunt
dari contritionem, quæ in necessitate tantum
justificet sine Sacramento. R. n. ass. non enim
dicunt justificare in necessitate tantum, sed tan-
tum dicunt justificare in necessitate, quando
deest Sacramentum, quod verum est etiam de
contritione perfecta.

781. Q. 107. *An contritio perfecta vel amor Dei ab-
solutè prædominans requiratur tanquam pars ad ju-
stificationem in Sacramento pœnitentiæ causandam.*
R. §. 1. Le Drou d. 1. c. 3. recenset multos, qui
putant ante & post Trid. tenuisse, quod ad Sacra-
mentum Pœnitentiæ requiratur perfecta con-
tritio, quæ præcedere debet absolutionem, ita
ut per hanc tantum augeatur gratia, remittatur
saltem pars pœnæ, & homo visibiliter recon-
cilietur Ecclesiæ. Tenet autem ipse talem con-
tritionem non requiri, attamen defendit op-
positum non doceri à Trid., nec esse omnino
certum. Sed tenendum est velut certum & à
Trid. sufficienter declaratum, quod contritio
perfecta non requiratur tanquam pars Sacra-
menti pœnitentiæ, nam. 1. Catech. Trid. De pœn.
c. 5. n. 32. dicit, *Ex Fidei catholica doctrina omnibus
credendum & constanter affirmandum, vi clavium
remitti peccata*, ergo ante Sacramentum non
semper supponuntur remissa, atqui suppone-
rentur semper remissa, ante Sacramentum, si an-
te absolutionem requireretur, tanquam pars
Sacramenti, contritio perfecta, ergo. 2. Trid. sess.
14. De pœn. c. 4. docet aliquando contingere, ut
contritio ante susceptum Sacramentum recon-
cillet, ergo satis significat, quod non semper
fiat.

fiat. 3.
Sacerd
declara
aliquan
cit, quod
cramen
peccati
peccata
tur, si
semper
per qua
go. 5.
smus &
Sacra
Presby
cunt S.
lutione
quod v
tur pri
tentur
nem B
ex eod
prærec
missa s
am agi
remissi
dicitur
peccato
§. 2
Sacra
Dei, n
domin
Dei c
Deum
mor l

fiat. 3. *Trid.* ibidem c. 6. dicit absolutionem Sacerdotis non esse solum nudum ministerium declarandi remissa esse peccata, ergo saltem aliquando primò remittit. 4. Ibidem c. 3. dicit, quòd reconciliatio cum Deo sit effectus Sacramenti: item c. 2. quòd absolutio liberet à peccatis; Et c. 6. quòd sit functio remittendi peccata, hæc autem minùs congruè explicantur, si dicamus ad Sacramentum Pœnitentiæ semper prærequiri contritionem perfectam, per quam peccata sint antecederet remissa, ergo. 5. Non poterit dari clara ratio, cur Baptismus & Pœnitentia potiùs quàm alia dicantur Sacramenta mortuorum. 6. Pontifices Cap. *Presbyter.* & Cap. *Agnovimus.* Causâ 26. q. 6. dicunt Sacerdotem, qui moribundo negat absolutionem, posse esse causam, cur damnetur, quod verum non est, si peccata non remittantur primò per absolutionem. 7. Adversariù fatentur cum *Le Drou* d. 3. c. 2. §. 4. ad susceptionem Baptismi & Pœnitentiæ sufficere dolorem ex eodem motivo, atqui ad Baptismum non prærequiritur perfecta contritio, per quam remissa sint peccata, nam *Act.* 2. v. 38. *Pœnitentiam agite & baptizetur unusquisque vestrum..... in remissionem peccatorum.* Et in symbolo Nicæno dicitur, *Confiteor unum Baptisma in remissionem peccatorum.*

§. 2. *Opstraedt* De convers. peccat. requirit pro 782.
Sacramento Pœnitentiæ dolorem ex amore Dei, non tantum casto, sed etiam absolutè prædominante, quod explicat hoc modo: 1. Amor Dei castus est, quo quis amat Deum propter Deum ipsum. Amor Dei prædominans, est amor Dei castus, qui superat alium amorem. 2. Amor

Amor

Amor prædominans potest esse talis, vel secundum quid, vel absolute: tum est prædominans secundum quid, si superet alium amorem aliquem sed non omnem, v. g. si amor Dei superet quidem amorem divitiarum, sed non superet amorem honorum, quia aliquis potius vellet offendere Deum, quam perdere honorem. In tali homine est amor Dei prædominans secundum quid, nempe supra amorem divitiarum, sed è contrà amor honoris est prædominans supra amorem Dei. Tum est amor Dei absolute prædominans, si superet omnes alios amores cordis, quia nempe potius vellet perdere divitias, honores, voluptates & creaturas omnes, quam Deum. 3. Certum est amorem secundum quid prædominantem non sufficere cum Sacramento, hinc concludit c. 8 §. 2. solum amoré Dei absolute prædominantem sufficere.

783. §. 3. Dicendum est ad Sacramentum Penitentiae requiri aliquem actum absolute prædominantem, qui faciat hominem ita aversum à peccato & conversum ad Deum, ut potius vellet perdere omnes creaturas quam Deum, hic tamen actus, secundum dicta, non necessario est actus charitatis, vel amor perfectus, uti magis constabit ex dicendis.

784. Q. 108. Quale motivum habeat attritio, & quomodo illud attingere debeat. R. §. 1. Attritio non requirit pro motivo nequidem inadæquato bonitatem Dei super omnia dilecti, uti habet communissima cum Le Dent De attrit. c. 2. contra Bajum, Jansen., Jansenistas, Lupum, Farvacques, Le Drou & alios. Probatur 1., quia attritio non justificat sine Sacramento, uti dicitur n. 832. sed si pro motivo etiam inadæquato haberet bonitatem